A hatalom gyakorlásának szabályai

10. lecke,1. negyedév 2025. március 1-7.

Szombat délután március 1.

Emlékezetes szöveg:

„A ki a bűnt cselekszi az ördögből van; mert az ördög kezdettől fogva bűnben leledzik. Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa. 1János 3:8

Az "ismerősök szellemei" nem a halottak lelkei voltak, hanem gonosz angyalok, Sátán hírnökei. Az ókori bálványimádásról, - amely magába foglalta úgy a halottak imádását, mint a velük való bensőséges kapcsolatot, - a Biblia kijelenti, hogy az nem más, mint a démonok imádása. Pál apostol arra inti keresztény testvéreit, hogy semmiképpen se vegyenek részt pogány szomszédaik bálványimádásban. Azt mondja: "[...] amit a pogányok áldoznak, ördögöknek áldozzák és nem Istennek; nem akarom pedig, hogy ti az ördögökkel legyetek közösségben" (1Kor 10:20). A zsoltáríró, amikor Izraelről beszél, azt mondja, hogy "feláldozák fiaikat és leányaikat az ördögöknek", és a következő versben megmagyarázza, hogy "[...] Kánaán bálványainak" áldozák fel őket (Zsolt 106:37-38). A halottak imádásában valójában a démonokat imádták. {PP 685.4}

Az új kor spiritizmusának ugyanez az alapja és ezért valójában nem más, mint a démonok imádásának új köntösbe öltöztetése, amelyet Isten régen elítélt és megtiltott. A Szentírás előre megmondta: "[...] az utolsó időben némelyek elszakadnak a hittől, hitető lelkekre és gonosz lelkek tanításaira figyelmezvén" (1Tim 4:1). Pál a Thessalonikabeliekhez írt második levelében Sátán különleges munkájára mutat rá a spritizmusban, mint közvetlenül Krisztus második adventje előtti eseményre. Krisztus második eljöveteléről beszélve kijelenti, hogy ennek az erőnek "[...] eljövetele a Sátán ereje által van, a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival" (2Thessz 2:9). PP 686.1

Vasárnap, március 2.

A feltartott angyal

Olvassuk el a Dániel 10:1-14-et, különös tekintettel a 12. és 13. versekre. Mit tanítanak ezek a versek, ami a kozmikus konfliktusra vonatkozik? Mit gondolsz arról, hogy az Isten által küldött angyal huszonegy napig „ellenállt”?

Sátán arra akarta rávenni a médó-perzsa birodalom legmagasabb méltóságait, hogy vonják meg kegyeiket Isten népétől. Eközben angyalok munkálkodtak a száműzöttek ügyéért. Az egész menny érdeklődéssel kísérte ezt a küzdelmet. Dániel próféta írásaiból valamelyest képet kapunk erről a hatalmas harcról, amely a jó és gonosz erők között folyt. Gábriel három héten át tusakodott a sötétség hatalmaival, hogy meghiúsítsa azok munkáját, akik Círuszt befolyásolni akarták. Mielőtt pedig a küzdelem lezárult, maga Krisztus jött Gábriel segítségére. “Perzsiának fejedelme ellenem állott huszonegy napig — mondta Gábriel -, és ímé Mihály, egyike az előkelő fejedelmeknek, eljöve segítségemre, és én ott maradék a perzsa királyoknál” (Dán 10:13). A menny megtette Isten népe érdekében mindazt amit tudott, és végül győzött. Az ellenség erőit féken tartotta Círusz egész idejében és fiának, Cambysesnek körülbelül hét és fél évig tartó uralkodása alatt végig.PK 354.5

„Ezekben a szentírásokban a mennyei udvarokban játszódó jelenetek kerülnek a szemünk elé. Az Isten országának legmagasabb rangú angyalai úgy vannak ábrázolva, mint akik érdeklődnek az emberek ügyei iránt. A jó és a gonosz angyalok egyaránt aktívan részt vesznek a földi királyságokkal kapcsolatos ügyekben. 18LtMs, Ms 95, 1903, bek. 4

„Dániel megszomorította lelkét Isten előtt. Komoly imája egy hatalmas angyalt indított meg a mennyből, hogy segítségére siessen. De sátáni erők dolgoztak a perzsa király elméjén, hogy ha lehet, megakadályozzák őt abban, hogy megtegye azt a munkát, amely Dániel imájára választ adna. Maga Mihály arkangyal - Gábriel arkangyal - jött Gábriel segítségére. 18LtMs, Ms 95, 1903, bek. 5

„Hasonló vitás jelenetet ábrázol Zakariás harmadik fejezete: „És megmutatta nekem Józsuét, a főpapot, amint az Úr angyala előtt állt, és a Sátán a jobbján állt, hogy ellenálljon neki. Az Úr pedig monda a Sátánnak: „Az Úr dorgál téged, Sátán, az Úr, aki Jeruzsálemet választotta, dorgál téged; nem a tűzből kitépett pálca-e ez?”. 18LtMs, Ms 95, 1903, bek. 6

„Isten Igéjében két egymással versengő párt van ábrázolva, amelyek befolyásolják és irányítják az emberi szerveket világunkban. Folyamatosan ezek a felek minden emberrel együtt dolgoznak. Azok, akik Isten irányítása alatt állnak, és akiket a mennyei angyalok befolyásolnak, képesek lesznek észrevenni a sötétség láthatatlan erőinek ravasz munkáját. Azoknak, akik harmóniában kívánnak lenni a mennyei szervekkel, intenzíven kell törekedniük arra, hogy Isten akaratát teljesítsék. Semmiféle teret nem szabad engedniük a Sátánnak és angyalainak.” 18LtMs, Ms 95, 1903, bek. 9

Hétfő, március 3.

A Sárkánya a Jelenések Könyvében

Olvassuk el a Jelenések 13:1-8-at. Mit árul el ez a sárkány joghatóságának kiterjedéséről?

Az a próféciai képsor, amelyben ezek a szimbólumok találhatók, a Jel. 12. fejezetében kezdődik, mégpedig a sárkánnyal, aki el akarta Krisztust születésekor pusztítani. Megtudjuk, hogy a sárkány nem más, mint Sátán (Jel. 12:9). Ő indította Heródest, hogy irtassa ki a Megváltót. A keresztény korszak első századai során a Krisztus és népe ellen indított harcban Sátán fő ügyvivője a római birodalom volt. E birodalomban a pogány vallások uralkodtak. Így míg a sárkány elsősorban Sátánt személyesíti meg, másodlagos értelemben a pogány Róma szimbóluma. {GC 438.2}

A 13. fejezetben (1–10. v.) egy másik fenevadról esik szó. Ez a fenevad a „párduchoz” hasonló, és a sárkány neki „adá az ő erejét... és az ő királyi székét és nagy hatalmát”. Ez a szimbólum, ahogy azt a legtöbb protestáns is hiszi, a pápaságot jelképezi, amely az ősi római birodalom egykori erejét, helyét és tekintélyét örökölte. János a leopárdszerű fenevadról ezt mondja: „Adaték néki nagy dolgoknak és káromlásoknak szóló szája... Megnyitá azért az ő száját Isten ellen való káromlásra, hogy szidalmazza az Ő nevét és az Ő sátorát, és azokat, akik a mennyben laknak. Az is adaték néki, hogy a szentek ellen hadakozzék, és őket legyőzze; és adaték néki hatalom minden nemzetségen, nyelven és népen.” Ez a prófécia, amely majdnem azonos a Dán 7. fejezetében foglalt kis szarv jellemzésével, tagadhatatlanul a pápaságra mutat. {GC 439.1}

„És imádták a sárkányt, aki hatalmat adott a fenevadnak, és imádták a fenevadat, mondván: Ki hasonló a fenevadhoz, ki képes vele háborút vívni?”. (Jel 13:4.) Feltehetjük a kérdést: Hogyan imádhatják a magukat keresztényeknek vallók a sárkányt? A válasz egyszerű, és a sárkány imádata világosan látható. Az úgynevezett keresztény intézmények jelenlegi istentiszteleti rendszere kétségtelenül pogány. A vasárnap, a karácsony, a húsvét megtartása stb. az ókori Babilonban keletkezett, a napisten tiszteletére tartott régi pogány vallásból. A keresztények a modern időkben azt vállalják, hogy a Magasságos Istent pogány szokásokkal tisztelik, „keresztény tanításoknak" nevezve azokat. A protestantizmus úgy ragadta meg ezeket a pogány ünnepeket, mint pióca az emberi testet. Ahogy a lomha szívja a vért, nem tudván, hogy elégtétele a pusztulásba viszi, ugyanígy van ez a protestánsokkal és pogány megemlékezéseikkel is, még Krisztus nevén is merik nevezni őket. Valóban istenkáromlás! Az ókori történelem minden tanulmányozója tudja, hogy ez igaz; ugyanígy minden bibliatanulmányozó tudja, hogy ezek az úgynevezett keresztény ünnepek bibliátlanok és kereszténytelenek is. Ha ezek az intézmények keresztény, vagy biblikus intézmények lennének, akkor bizonyára a Biblia is említést tett volna róluk. De mivel nem találhatók meg Isten Igéjében, a keresztényeknek jobb, ha békén hagyják őket, nehogy a sárkány imádásán kapják őket.

Jeremiás a hitehagyás idejére előre tekintve ezt mondja: „Így szól az Úr: Ne tanuljátok meg a pogányok útját, és ne ijedjetek meg az ég jeleitől, mert a pogányok megijednek azoktól. Mert hiábavalók a népek szokásai, mert az ember fejszével vágja ki az erdőből a fát, a munkás keze munkáját. Ezüsttel és arannyal díszítik, szögekkel és kalapácsokkal rögzítik, hogy ne mozduljon." (Jer 10:2-4.) Bár az Ige kijelenti: „Ne tanuljatok a pogányok útjain", az evangélium állítólagos szolgái kivágnak egy fát az erdőből, és feldíszítik ezüsttel és arannyal, majd Krisztus nevén merik nevezni - karácsonyfának. Mi nagyobb istenkáromlást lehet ennél elkövetni? Vajon a lelkészek és vallástanítók nem tudnak ezekről a dolgokról? Jézus azt mondta: „Isten Lélek, és akik őt imádják, lélekben és igazságban kell őt imádniuk".

Kedd, március 4.

Jób esete

Olvassátok el a Jób 1:1-12 és a Jób 2:1-7-et. A nagy vita mely alapelveit látjuk itt kibontakozni?

És a farka utána vonszá az ég csillagainak harmadrészét, és a földre veté azokat; és álla az a sárkány a szűlő asszony elé, hogy mikor szűl, annak fiát megegye.

És lőn az égben viaskodás: Mihály és az ő angyalai viaskodnak vala a sárkánynyal; és a sárkány is viaskodik vala és az ő angyalai;

De nem vehetének diadalmat, és az ő helyök sem találtaték többé a mennyben.

És vetteték a nagy sárkány, ama régi kígyó, a ki neveztetik ördögnek és a Sátánnak, ki mind az egész föld kerekségét elhiteti, vetteték a földre, és az ő angyalai [is] ő vele levettetének.

Mikor azért látta a sárkány, hogy ő levettetett a földre, kergetni kezdé az asszonyt, a ki a fiút szűlte.

Itt két különböző „kiűzetés" van leírva. Vegyük észre, hogy az első esetben a sárkány a farkával vonszolta az angyalokat . De, csodálkozunk, miért nem a karmaival? - Egyszerűen azért, mert ez tévesen azt jelezné, hogy Sátán legyőzte az Urat, és ennek következtében az angyalok egyharmadát kirángatta a mennyből. De mivel a farkával vonszolta őket, a valódi jelentés egyértelmű - hogy az angyalok egyharmada önként követte őt. Úgyszólván a farkába kapaszkodtak, miközben ő vezette őket. „Elfordultak az Atyától és a Fiától, és egyesültek a lázadás felbujtójával". - Bizonyságtételek, 3. kötet, 115. oldal. A sárkány rábeszélte az angyalokat, és azok követték őt a mennyből a földre, ahol aztán megpróbálta felfalni Krisztust.

Ez a 4. versben szereplő esemény, a sárkány, amely lehúzta a csillagokat, megelőzte a 9. versben szereplő eseményt, amikor az Úr levetette a sárkányt. Az előbbi az Úr születése előtt történt, az utóbbi pedig a feltámadása után. Ez a következő bekezdésekből nyilvánvalóvá válik:

Jób napjaiban a Sátánnak még volt hozzáférése a mennyhez, mert azt mondják nekünk, hogy „...volt egy nap, amikor Isten fiai eljöttek, hogy bemutatkozzanak az Úr előtt, és a Sátán is eljött közéjük. Az Úr pedig így szólt a Sátánhoz: Honnan jössz? És felele a Sátán az Úrnak, és monda: A földön való ide-oda járásból, és a földön való fel-le járásból". Jób 1:6, 7.

A Sátánt tehát nem vetették ki a mennyből rögtön azután, hogy fellázadt, sőt még akkor sem, amikor Ádámot és Évát bűnbe ejtette. Inkább Jób kora után kellett ennek történnie. De hogy megállapítsuk, hogy pontosan mikor, olvassuk el a Jelenések 12:13-at: „És amikor a sárkány látta, hogy a földre vetették, üldözte az asszonyt, aki a férfigyermeket szülte". Elvetették tehát, mielőtt elment volna üldözni az egyházat. Ezt akkor tette, „amikor nagy üldözés támadt a Jeruzsálemben levő egyház ellen, és mindnyájan szétszóródtak Júdea és Szamaria vidékein, kivéve az apostolokat". ApCsel 8:1. Ezt a tényt a prófécia Lelke ismét megerősíti:

Diadalmasan ragadták el az Urat Istenhez és az Ő trónjához. „...mindenki ott van, hogy üdvözölje a Megváltót. Alig várják, hogy megünnepeljék diadalát és dicsőítsék Királyukat... Bemutatja Istennek a hullámkoszorút, a vele együtt feltámadottakat, mint annak a nagy sokaságnak a képviselőit, akik második eljövetelekor fognak kijönni a sírból..... Isten hangja hallatszik, amely azt hirdeti, hogy az igazságosság beteljesedett. A Sátán legyőzetett. Krisztus földi fáradozó, küszködő emberei „elfogadottak a Szeretettben". A mennyei angyalok és a bukott világok képviselői előtt megigazultaknak nyilvánítják őket.

„Sátán látta, hogy álruhája elszakadt. A bukott angyalok és a mennyei világegyetem előtt nyíltan lelepleződött az igazgatása. Gyilkosként leplezte le magát. Az Isten Fia vérének kiontásával kitaszította magát a mennyei lények rokonszenvéből. Ezentúl a munkája korlátozott volt. Bármilyen magatartást is tanúsított volna, nem várhatta többé a mennyei udvarokból érkező angyalokat, és nem vádolhatta előttük Krisztus testvéreit azzal, hogy a sötétség és a bűn szennyes ruhájába öltözött. A Sátán és a mennyei világ közötti rokonszenv utolsó kapcsa is megszakadt." - The Desire of Ages, 833., 834., 761. oldal.

Szerda, március 5.

E világ (ideiglenes) ura

Olvassuk el a János 12:31, a János 14:30, a János 16:11, a 2Korinthus 4:4 és a Lukács 4:6 verseket. Mit tanítanak ezek a szövegek az ellenség uralmáról ebben a világban?

"Most van e világ kárhoztatása; - folytatta Krisztus - most vettetik ki e világ fejedelme: És én, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonszok. Ezt pedig azért mondá, hogy megjelentse, milyen halállal kell meghalnia" (Jn 12:31-33). Ezzel a világ döntő órájára utalt az Úr. Ha engesztelő áldozat leszek az emberek bűneiért, a világot világosság ragyogja be. Sátán hatalma megtörik az emberi lelkek fölött. Az emberben eltorzult isteni képmás helyreáll, és végül a hívő szentek nagy családja örökli a mennyei otthont. Ez Krisztus halálának eredménye. A Megváltó egészen belemerül az elé táruló győzelem szemlélésébe. Látja a keresztet, a kegyetlen, a szégyenletes keresztet, az összes hozzá kapcsolódó borzalmakkal, dicsőségben ragyogva. {DA 625.4}

Azonban nemcsak az ember megváltásának műve teljesül be a kereszten. Isten szeretete megnyilatkozik a világegyetem előtt. Kivettetik e világ fejedelme a mennyből. A Sátán által Isten ellen felhozott vádak hamisnak bizonyulnak. A mennyre hárított szemrehányás örökre tisztázódik. Angyalok, emberek egyaránt vonzódnak az Üdvözítőhöz. "Én, ha felemeltetem e földről, - szólt Jézus - mindeneket magamhoz vonszok" (Jn 12:32). {DA 626.1}

Jézus Istennek eme ígéretében bízott, és nem adott Sátánnak semmi esélyt arra, hogy eredményt érjen el. Mikor Krisztusnak megaláztatása végső lépéseit kellett megtennie, és a legmélyebb szomorúság zárta körűi a lelkét, akkor ezt mondta tanítványainak: “Nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme; és énbennem nincsen semmije” (Jn 14:30). “E világnak fejedelme megítéltetett” (Jn 16:21). “Most van e világ kárhoztatása, most vettetik ki a világ fejedelme” (Jn 12:31). Krisztus prófétikus szemével nyomon követte azokat a jeleneteket, amelyek az utolsó nagy küzdelemben játszódnak le. Tudta, hogy amikor majd így kiált fel: “Elvégeztetett!” (Jn 19:30) akkor az egész menny diadalmasan ujjongani fog. Fülei már felfogták a távoli zenét, a győzelem kiáltásait, amelyek felhangzottak a mennyei udvarokban. Tudta, hogy a Sátán birodalmának sorsa eldőlt, és Krisztus nevét hirdeti majd az egész világegyetem. JE 586.3

Csütörtök, március 6.

Korlátok és szabályok

Olvassátok el a Márk 6:5 és a Márk 9:29-et. Mit mutatnak ezek a szövegek arról, hogy még az isteni cselekvés is szerves kapcsolatban állhat olyan tényezőkkel, mint a hit és az imádság?

A kilenc tanítvány még mindig a kudarc keserű tényén töprengett, s amikor Jézus ismét egyedül maradt velük, megkérdezték: "Mi miért nem űzhettük ki azt?" (Mk 9:28) Jézus így felelt: "A ti hitetlenségetek miatt. Mert bizony mondom néktek: Ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen amoda, és elmenne; és semmi sem volna lehetetlen néktek. Ez a fajzat pedig ki nem megy, hanemha könyörgés és böjtölés által" (Mt 17:24-21). Hitetlenségük, mely kizárta őket a Krisztussal való mélyebb közösségből, valamint felületességűk, mellyel a rájuk bízott szent munkát tekintették, okozta vereségüket a sötétség erőivel vívott küzdelemben. {DA 429.4}

Krisztusnak a saját halálára mutató szavai szomorúságot, kételyt ébresztettek. A Jézust a hegyre kísérő három tanítvány kiválasztása felkeltette a többi kilenc irigységét. Ahelyett, hogy imádkozással, a Krisztus szavain való elmélkedéssel erősítették volna hitüket, inkább csüggedésükkel, személyes sérelmeikkel foglalkoztak. A sötétségnek ebben az állapotában vállalták a küzdelmet Sátánnal. {DA 431.1}

Ahhoz, hogy sikerrel vegyenek föl egy ilyen harcot, más lelkülettel kellett munkához látniuk. Hitüket meg kellett erősíteniük hő imával, böjttel, szívbéli megalázkodással. Meg kellett üresíteniük önmagukat énjüktől, be kellett telniük Isten Lelkével és erejével. Komolyság, hit általi könyörgés Istenhez: kizárólag ez biztosíthatja a Szentlélek segítségét a fejedelemségek és hatalmasságok, e világ sötétségének bírói és a világban lakozó gonosz lelkek elleni harchoz. Hit által teljes függőségbe kerülünk Istentől, fenntartás nélkül odaszentelődünk munkájára. {DA 431.2}

Március 7., péntek

További tanulmányozásra

„A Sátán, ez a főcsaló, a világosság angyalává változtatja magát, és álnok kísértéseivel eljön az ifjúsághoz, és sikerül lépésről lépésre eltérítenie őket a kötelesség útjáról. Vádlónak, csalónak, hazugnak, gyötrőnek és gyilkosnak írják le. „Aki bűnt követ el, az ördögtől van”. Minden vétek kárhozatra juttatja a lelket, és kiváltja az isteni nemtetszést. A szív gondolatait Isten felismeri. Ha tisztátalan gondolatokat dédelgetünk, nem kell azokat szavakkal vagy tettekkel kifejezni ahhoz, hogy a bűn beteljesedjen, és a lelket kárhozatra juttassa. Tisztasága beszennyeződött, és a kísértő győzedelmeskedett”. 4T 623.1

További tanulmányokért forduljon bizalommal:

WhatsApp: (+49)157-508-25-635, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org